

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησα.....	Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔτησα.....	15
Ἐν Τουρκίᾳ, Ῥωμανίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ Ἀπρ. Τ. 1	
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἐθρῶπῳ.....	Φράγκα 26

Ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἕκαστον στίχον ἑπὰξ.....	Λεπτά 4
» » » δις.....	» 8
» » » τρίς καὶ τετράκις.....	» 12
» » » πεντάκις καὶ ἑξακις.....	» 16

Γραφεῖον τῆς Ἄρας ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51.

Ἐκαστὸν φύλλον τῆς Ἄρας τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

Α. ΘΙΕΡΣΟΣ.

Ἐπιφυλακτόμενοι νὰ ἐξετάσωμεν προσεχῶς τὴν ἐπιρροήν, ἣν δύναται ν' ἀσκήσῃ ἐπὶ τῆς παρούσης ἐν Γαλλίᾳ κρίσεως ἡ αἰφνιδια μεταστάσις τοῦ Θιέρσου, περιοριζόμεθα σήμερον εἰς γενικὰς τινὰς σκέψεις, ὑφ' ὧν καταλαμβάνεται πᾶς ὁ ἐπισκοπῶν τὸ μακρὸν στάδιον, ὅπερ διήνυσεν ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐργαζόμενος ὑπὲρ πατρίδος.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι πανταχοῦ μὲν τῆς γῆς, πρὸ πάντων δ' ἐν Γαλλίᾳ, ἐπικρατεῖ ἡ πρόληψις, καθ' ἣν οἱ ἔξοχοι συγγραφεῖς, οἱ εἰθισμένοι νὰ ἐξετάζωσιν ἡσύχως ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ αὐτῶν πᾶν ζήτημα ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις καὶ νὰ ζυγίζωσιν εἰς ἀμερόληπτον πλάστιγγα πάντα τὰ ὑπὲρ καὶ κατ' αὐτοῦ συνηγοροῦντα, καθίστανται ὡς ἐκ τούτου ἀνεπίδεκτοι τῆς ἰσχυρᾶς ἐκείνης εἰς ἑαυτοὺς πεποιθήσεως καὶ ἀποφασιστικότητος, ἣτις ἀπαιτεῖται ἐν τῇ ἐνεργῷ πολιτικῇ, καὶ μάλιστα ἐν ὧρα κρίσεως. Τὴν θεωρίαν ταύτην ἐπεκύρωσαν τὰ πρακτικὰ ματὰ τοῦ Σατωβριάνδου, τοῦ Λαμαρτίνου καὶ τοῦ Γκιζῶτου, ἀναδειχθέντων ἐν τοῖς ἔργοις πολὺ κατωτέρων ἢ ἐν τοῖς βιβλίοις, ἀλλὰ διέψευσε πανηγυρικῶς ὁ Θιέρτος, τοῦ ὁποῦ οὐδεὶς ἀνεδείχθη ἀνώτερος κατὰ τὴν εὐτολμον δραστηριότητα εἰς κρίσιμους στιγμὰς. Τὴν 25 Ἰουλίου 1830 ὅτε ἐνέσκηψαν ὡς κεραυνὸς ἐπὶ τοῦ τόπου τὰ βασιλικὰ διατάγματα, δι' ὧν ἐμηνείετο ἡ συνταγματικὴ συνθήκη, πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐλευθεροῦ τύπου καὶ πλεῖστοι πολιτικοὶ ἄνδρες συνήλθον ἵνα συσκεφθῶσι περὶ τοῦ πρακτέου, ἀλλ' ἡ ταραχὴ ἦτο τοιαύτη καὶ αἱ γνώμαι οὕτω διηρημέναι, ὥστε ἡ ἀντίστασις ἐκινδύνευσε νὰ νυκαγήσῃ, ἀπολήγουσα εἰς μεμονωμένας καὶ ἐκ τούτου ἀνισχύρους διαμαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πολιτικοῦ τολμήματος, ὅτε ὁ Θιέρτος ἐπρότεινε ἀντ' αὐτῶν νὰ συνταχθῇ κοινὴ δῆλωσις φέρουσα πάντων τὰς ὑπογραφὰς καὶ μόνην τὴν ἀκόλουθον ξηρὰν πρότασιν: «Ἀποποιούμεθα νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὰ διατάγματα τῆς κυβερνήσεως, διότι εἶναι ἀντισυνταγματικά, καὶ προτρέπομεν τοὺς Γάλλους νὰ μιμηθῶσιν ἡμᾶς». Γνωστὸν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ λακωνικοῦ τούτου ἐγγράφου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐκηρυχθῆναι εἰς θρόνον καὶ ἐσῶθη ἡ Γαλλία ἀπὸ τοῦ ἀπολυτισμοῦ.

Τέσσαρα μετὰ ταῦτα ἔτη, ὑπουργεύοντας τότε τοῦ Θιέρσου ἡ ἀπαλλαγείσα ἀπὸ τῶν νομιμοφρόνων χώρα ἐκινδύνευε νὰ πέτῃ εἰς ἔτι χειρόνας χεῖρας, τὰς τῶν ἐρυθρῶν. Ἡ στάσις ἐμαίνετο ἐν Λουγδούνῳ καὶ Παρισίοις, ὁ δὲ κίνδυνος ἦτο τοιοῦτος ὥστε οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπουργῶν ἔμενον

ἀναποφάσιστοι περὶ τοῦ πρακτέου. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Θιέρτος ἔσπευσε ν' ἀναδεχθῇ τὴν εὐθύνην, καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ἔσχατα ἐκεῖνα μέτρα, διὰ τῶν ὁποῦ ἐν διαστήματι ὀκτῶ ἡμερῶν ἐπνίγετο ἐν τῷ αἵματι ἡ στάσις καὶ ἡσύχαζεν ἡ Γαλλία. Πῶς δὲ ἐσχάτως ἔτωσε καὶ τρίτην φοράν διὰ τῆς ἀκαμάτου αὐτοῦ δραστηριότητος τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν τάξιν καὶ ἀνέδειξεν οικονομικῶς θριαμβεύουσαν τὴν καταπονηθεῖσαν ἐν πολέμῳ Γαλλίαν, τοῦτο πάντες ἐνθυμούμεθα.

Πρῶτος ὁ Θιέρτος ἔθηκεν εἰς κυκλοφορίαν τὸ πολὺκροτον συνταγματικὸν ἀξίωμα «ὁ βασιλεὺς βασιλεύει καὶ δὲν κυβερνᾷ». Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἀξιώματος τούτου κατέβαλεν ὑπερανθρώπους ἀγῶνας καὶ ἐπέτυχεν ν' ἀναδείξῃ βασιλέα οὐχὶ τῆς Γαλλίας ἀλλὰ τῶν Γάλλων, τὸν δοῦκα τῆς Αὐρηλίας Λουδοβίκον Φίλιππον, τὸν λησημονήσαντα μετ' ὀλίγον τὴν συνθήκην ἐφ' ἣ ἀνέβη ἡ μᾶλλον ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁ Θιέρτος, ἀρχὰς λατρεύων καὶ οὐχὶ πρόσωπα, εὐθὺς ὡς ἐπέστη περὶ τῆς λήθης ταύτης κατέστη ὁ σφοδρότερος τοῦ ἐστεμμένου φίλου του κοινοβουλευτικὸς ἀντίπαλος. Κατὰ τὴν τελευταίαν ὥρας ὡραν, ὅτε ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τῶν λόγων μετέβαινε εἰς τὰ ὅπλα, λησημονήσας τὰ σφάλματα τοῦ βασιλέως, ἀπεπειράθη νὰ σώσῃ τὴν βασιλείαν, ἀλλ' ἦτο τότε ἀργά.

Περὶ τὸν νομίζομεν νὰ ἐνθυμίσωμεν τινὲς τρόπων ἀνῆλθε καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τινὲς τρόπων γενόμενος κυβερνήτης δημοκρατίας δὲν ἔκανε εὐκόλον νὰ γενικεύσῃ τὸ πολιτικὸν τοῦ ἀξιώματος λέγων «ὁ πρόεδρος προεδρεύει καὶ δὲν κυβερνᾷ». Ἡ κυβερνήσις τῶν ἀπ' ἐναντίας ὑπῆρξεν προσωπικωτάτη, ἀλλὰ πρὸς ὄφελος τῆς Γαλλίας, ἦν κατάρθως νὰ πηδαλιουργήσῃ ἀβλαβῆ διὰ μυρίων σκοπέλων. Ἐνεκα τῆς λήθης ταύτης καὶ ἄλλων τινῶν κατὰ τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ στάδιον ἀντιφάσεων καταγορήθη ὁ Θιέρτος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς μὴ ἐκπροσωπῶν ὀρισμένην τινα πολιτικὴν ἰδέαν ὅπως ὁ Βενιαμῖνος Κωνσταντῆ, ὁ Louis Blanc ἢ ὁ Γκιζῶτος. Ἀλλ' ὡς ἐν τῇ νομιμῇ ἐπιστήμῃ οὕτω καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχουσι γενικὰ τινα ἀξιώματα κατισχύοντα πάσης ἄλλης ἀρχῆς καὶ πάσης πεποιθήσεως, πρῶτον δὲ πάντων τὸ ἐξῆς, ὅτι τοῦ μὲν φιλοσόφου ἔργον εἶναι ἡ ἀναζήτησις τοῦ ὀρθοῦ, ὁ δὲ πολιτικὸς ἀνὴρ πρέπει νὰ περιορίζηται εἰς τὴν ἐπιδιώξιν τοῦ ἐκάστοτε κατορθωτοῦ. Διὰ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀξιώματος τούτου κατορθώσεν ὁ Θιέρτος συμμορφούμενος μετὰ τὰς περιστάσεις, θρηπίζων πολλὰκις τὰς ἰδέας καὶ τὰς

προτιμήσεις και έτοιμους εκλέγων εν ανάγκη τὸ μικρότερον μεταξὺ δύο αναγκάσιων κακῶν, νὰ φανῆ χρησιμώτερος παντός ἄλλου εἰς τὴν πενθοῦσαν σήμερον ἐπ' αὐτῷ Γαλλίαν.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ωρας».

Ἐν ΧΑΝΙΟΙΣ, 21 Αὐγούστου 1877

Ὅπως ἐνοήσῃτε εἰς ποίαν θέσιν εὐρίσκονται οἱ χριστιανοὶ ἐνταῦθα, σᾶς παραθέτω τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸ προξενικὸν σῶμα τοῦ πρὸ πεντηκονταετίας ζῶντος ἐν Κρήτῃ διακεκριμένου Γάλλου ἱατροῦ κ. Βώμ, ὅστις ἔρχεται εἰς Ἀθήνας μετὰ τὸ σημερινὸν ἀτύπλοιο ὅπως σώσῃ τὴν ἀπειλουμένην ζωὴν του. Τὸ ἐγκλημὰ του εἶναι τὸ ἑξῆς. Ἐν ἰδιαιτέρᾳ ὁμιλίᾳ μετὰ δύο μπέιδων, οἵτινες ἐθεωροῦντο *libres penseurs*, ὁ κ. Βώμ λέγεται ὅτι εἶπεν ὅτι σφάλμα ἔπραξαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Μωάμεθ ἀπαγορεύσαντας τὸ κρέας τοῦ χοίρου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν τροφήν τῶν ἀρκτικῶν λαῶν. Οἱ ἀγάδες μας ἐθεώρησαν τοῦτο ὡς βλασφημίαν καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐκίνησαν τὸν φανατικὸν ὄχλον, ὅστις ἔλαβεν ἀπειλητικὴν θέσιν κατ' ὄλων τῶν χριστιανῶν. Ὁ κ. Βώμ παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐτόθη ἀπερχόμενος ἄλλ' ἐπλήρωσε διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ὁρμὴν εἰς ὁμογενῆ ἡσυχος οἰκογενειάρχης, ὅστις μεταβαίνων ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου εἰς τὸν οἶκόν του ἐμαχαιρώθη παρ' ἀγνώστου ὀθωμανοῦ, ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐπιτεθέντος. Χριστιανὸς διὰ χριστιανόν. Οἱ Τούρκοι δὲν διακρίνουσι πολὺ μεταξὺ καθολικῶν καὶ ὀρθοδόξων. Τὴν μόνην διάκρισιν ἣν ἐννοοῦσιν εἶναι ἡ μεταξὺ ἰσχυροῦ καὶ ἀδυνάτου.

Ἐν τούτοις τὰς σκηνὰς ταύτας καὶ τὴν γενικὴν ἀναστάτῳσιν τῆς νήσου καὶ τὴν ὄθησιν πρὸς σφαγὴν καὶ ἐπανάστασιν ἡ κοινωνία ὅλη καὶ πολλοὶ μεταξὺ τῶν φρονίμων Τούρκων ἀποδίδουσι εἰς τοὺς ἀγάδες, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βώμ καὶ ἐξηγοῦσι τὸν λόγον. Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐπανάστασιν λέγεται ὅτι ἡγόραζον τὰ λάφυρα, ἅτινα οἱ βασιβοζοῦκοι ἐντόπιοι ἔκαμνον ἀπὸ τοὺς χριστιανούς καὶ τὰ ἐμπορεύοντο εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, μορφώσαντες οὕτω περιουσίαν, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦσι διὰ τῶν αὐτῶν μέσων νὰ ἐπαυξήσωσιν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οὐχὶ μόνον δὲν ὑποβλέπονται παρὰ τοῦ Σαμῆχ πασᾶ, ἀλλ' εἶναι καὶ οἱ σύμβουλοι του. Οἱ πρόξενοι ὁμῶς τοὺς γνωρίζουσι καὶ τοὺς ἐσημείωσαν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πασᾶ. Ἄν ἐπιτύχωσι τοὺς σκοποὺς των καὶ ἡ Εὐρώπη τιμωρήσῃ, δὲν ἠμποροῦν νὰ κρυφθῶσιν. Ἡ Κρήτη εἶναι νήσος δὲν θὰ χωνεύσῃ τὰ κέρδη.

Ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς τοὺς προξένους τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας ὅτι ἐννοεῖ τὸν κίνδυνον τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν εὐθύνην του ἂν πάθωσιν οἱ χριστιανοὶ τῶν πόλεων ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ, ἀφοῦ ἡ Πύλη δὲν συναινεῖ νὰ κηρύξῃ τὸν στρατιωτικὸν νόμον, ὡς πολλάκις ἐζήτησε. Τὸν ἐζήτησε διὰ ν' ἀφοπλίσῃ καὶ κρεμάσῃ τοὺς χριστιανούς καὶ ὀπλίσῃ τοὺς τούρκους, ὡς πράττη ἤδη. Χωρὶς ἐντροπὴν κάμνουν τὴν διάκρισιν τῶν ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν συνταγματικῶν τοῦ σουλτάνου ὑπῆκόων· οἱ πρῶτοι εἰσέρχονται ἐλευθέρως ἐνοπλιοὶ εἰς τὴν πόλιν μετὰ τὰ πράγματά των, εἰς τοὺς δευτέρους οὔτε ἡ εἴσοδος μετὰ τῶν πραγμάτων των ἐπιτρέπεται οὔτε κονδυλομάχαιρον νὰ φέρωσιν.

Ἡ Α. Ἐξοχότης, μεριμνῶσα περὶ τῆς τηρήσεως τῆς ἡσυχίας, ἐσχημάτισεν ἐπικουρικὴν χωροφυλακὴν ἐκ τῶν μεταναστευσάντων ἀστέγων ὀθωμανῶν, τῶν κρεσπωλῶν, λεμβούχων καὶ ἄλλων ὁμοίων των ὀθωμανῶν, οἵτινες διέρ-

χονται ὀπλισμένοι τὴν ἀγορὰν ὅπως μᾶς ἐνθαρρύνωσιν. Οἱ κακολόγοι λέγουσιν ὅτι ἦτο πρόφασις ὅπως ὀπλισθῶσιν οἱ μὴ ἔχοντες ὄπλα καὶ ἀπειλῶσι τὴν ζωὴν τῶν εἰς χεῖρας των χριστιανῶν, διὰ νὰ διαλυθῶσιν οἱ ἐν Σφακίαις συνηθροισμένοι χριστιανοί, ἀφοῦ ἴδωσιν ὅτι ἀπειλεῖται ἡ ζωὴ τῶν ὁμοθρόσκων των.

Μέγαν ἔκαμε κατ' αὐτὰς θόρυβον ἡ ἐξουσία διὰ μηδαμινὴν ὑπόθεσιν, διότι πρόκειται περὶ χριστιανοῦ. Νεανίας τις Μανουσσάκης καλούμενος σπουδαστὴς τῆς ἱατρικῆς ἐν Παρισίοις καὶ ὑπήκοος Ἕλληνας ἦλθε μετὰ τὸ παρελθὸν ἀτύπλοιο ἐνταῦθα, ὅπως εἶδῃ τοὺς συγγενεῖς του καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς σπουδὰς του μετὰ 8 ἡμέρας. Γενομένης ἐρεύνης εἰς τὸ κιβώτιόν του ἐν τῷ τελωνεῖῳ, εὐρέθη ἐντὸς μυθιστορήματος, τὸ ὁποῖον ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, σχέδιον ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀναχωρῶν ἐκ Παρισίων, ἔγραψεν ἡ ἐσκόπει νὰ γράψῃ εἰς τὴν ἀπαρολήγορον ἐρωμένην του ἐν τῇ τῇ ἔλεγεν, ὅπως δικαιολογήθῃ διὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ὅτι μεταβαίνει εἰς Κρήτην, ὅπου «πρὸ μηνῶν ὑπάρχει ἐπανάστασις» διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν θάνατον τῶν ἀνδρείων, τὰς τελευταίας δὲ στιγμὰς του κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν θ' ἀπασχολήσῃ ἡ μνήμη τῆς Δουλεινίας του. Ἦτον ἀρετὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ νὰ τὸν ζητῇ ἀπὸ τὸν προξένον τῆς Ἑλλάδος ὡς ραγιά καὶ νὰ τὸν βολέψῃ κατὰ τὸ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐφαρμοσθὲν σύστημα. Ὁ πρόξενος ἠρνήθη, διότι ὁ κ. Μανουσσάκης ἐπολιτογραφῆθη ὡς Ἕλληνας πρὸ ἐτῶν καὶ φέρει ἑλληνικὸν διαβατήριον. Ἐν τούτοις μένει εἰς τὸ ἑλλ. προξενεῖον. Διὰ νὰ λάβῃτε σαφῆ ἰδέαν πῶς ἐννοοῦσι τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἐν Κρήτῃ, σᾶς ἀναφέρω ἐν μικρὸν ἐπεισόδιον. Ὅταν ὁ Ρεούφ ἠμφισβήτη πρὸς τὸν προξένον τῆς Ἑλλάδος ὠθούμενος ἀπὸ τὸν διερμηνέα του Τζώρτζοβικ, Ἕλληνας γεννηθέντας ἐν τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι, ὁ κ. Λογοθέτης τῷ ἀπήντησεν, ὡς πηγαίνετε ἐξοχώτατε, δὲν εἶσθι πολὺ μακρὸν ν' ἀμφισβητήσῃτε τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητά μου, διότι ὁ πάππος μου πρὸ τοῦ 1821 ἦτον ὑπήκοος ὀθωμανός.

Τὰ τῆς συναθροίσεως ἐξακολουθοῦσιν. Αἱ ἀναφοραὶ ὑπογράφονται, ἀλλὰ δὲν ἐδόθησαν εἰσέτι. Πηγαίνουρχονται ἐπιτροπαὶ χριστιανῶν ἐκ Σελίνου, Κισσάμου καὶ Κυδωνίας, ζητοῦσαι τὴν ἐπάνοδον τῶν ὀθωμανῶν εἰς τὰς κατοικίας των καὶ βεβαιοῦσαι τὸν πασᾶν περὶ τῆς προθέσεως τῶν χριστιανῶν νὰ τηρηθῇ ἡ ἡσυχία. Ὁ πασᾶς ὑπόσχεται ὅτι θὰ τοὺς ἀναγκάσῃ, λέγεται δὲ ὅτι δὲν δύναται. Σήμερον ἐδημοσιεύθη ἀτυνομικὴ διακήρυξις ἀπαγορεύουσα τὴν ὀπλοφορίαν.

Ἴδου ἡ ἀναφορὰ τοῦ κ. Βώμ, τὸν ὁποῖον πιστεύομεν ὅτι θὰ περιποιηθῆτε ἐν Ἑλλάδι ὡς φιλέλληρον καὶ φιλέλληνα ἐπίστημονα.

«Κύριε πρόξενε!

«Ἐγὼ τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι τὴν χθὲς 18]30 αὐγούστου 2 ὥρας μ. μετὰ συμφορὰν ἐκ 50 χωρικῶν ὀθωμανῶν, τῶν ὁποίων μερικοὶ ἦσαν καὶ ὀπλισμένοι, ἵσταντο εἰς τὴν θύραν τῆς πόλεως ἐμπροσθεν τῆς ἐλασιοποθῆκας τοῦ πολλὰ γνωστοῦ Χασάν Ἐφέντη Κεαυζαρδέ (ὅστις μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλί καὶ τοῦ γαμβροῦ του Ἰουαήλ Ἐφέντη Κουγιουμάκη προήδρευον τῆς συναθροίσεως) ἀπερρίζε καὶ ἐξεφώνει τὸν θάνατόν μου. Ἀφοῦ ἐσυζήτησαν τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπὶ μίαν ὥραν ὅλην, ματωθεῖς οὗτοι διηθροῦθησαν, ἀξανάμενοι κατ' ὄδον, εἰς τὴν τουρκικὴν λέσχην πλησίον τοῦ ἀναθροτηρίου, ὅθεν ἐπὶ τέλους διελύθησαν, καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι ἂν τυχαίως μετὰ συνήντων κατ' ὄδον, θὰ ἐξεπέλουν τὸν σκοπὸν των. Δὲν ἀμφιβόλλω κ.

πρόξενε, ὅτι ἡ δολοφονία μου ἐν πλήρει ὁδῷ θὰ ἦτο σύνθημα γενικῆς σφαγῆς τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως. Δὲν δύνασθε ἄρα κ. πρόξενε, διὰ νὰ ἐμποδίσητε τοιαῦτα δυστυχήματα νὰ κάμετε παραστάσεις εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν γεγονότων τούτων τὰ ὅποια εἶναι πασίγνωστα; Δέχθητε κτλ. ΒΩΜ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
(Πρακτορεῖον Havas).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 25/4 σεπτεμβρίου, ὥρ. 6 μ. μ. — Ὁ στρατάρχης Μὰν-Μαὼν, πρόεδρος τῆς δημοκρατίας, ἔμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς μεγάλης συμφορᾶς ἣτις ἐπληξε τὴν Γαλλίαν, ἐπέστειλε τῇ κυρίᾳ Θεέρσου συλλυπητήριον τηλεγράφημα. Ἡ κηδεῖα τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς γενήσεται δαπάνη δημοσίῳ.

ΣΙΣΤΟΒΙΟΝ 25/4, ὥρ. 4, 10 μ. μ. — Οἱ Ρῶσοι ἐκυρίευσαν τὴν Λόφτσαν ἐξ ἐφόδου.

(Πρακτορεῖον Reuter)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 25/4, ὥρ. 8 μ. μ. — Ρωσικὸν τηλεγράφημα ἀγγέλλει ὅτι τὸ Λόβατς ἠλώθη χθὲς ἐξ ἐφόδου. Λεπτομέρειαι ἔλλειπουσιν.

Κ/ΠΟΛΙΣ 25/4, ὥρ. 9 μ. μ. — Ὁ Φωτιάδης βέης διωρίσθη ὑπουργὸς τῆς Τουρκίας ἐν Ρώμῃ, ἀντικαθιστάμενος ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Τουρκάν.

(Πρακτορεῖον Stéphanopoli)

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 25/4. — Οὐκάζιον τοῦ ἡγεμόνος Μιλάνου ὀρίζει τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ, ὅστις, καθὰ τοῦλάχιστον βεβαιῶνται, δὲν θὰ βραδύνη νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐχθροπραξίας.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 22/3 (καθυστερήσαν). — Ὁ ἡγεμὸν Κάρολος διωρίσθη ἀρχηγὸς τῶν ρωσορωμανικῶν δυνάμεων αἰτινες εἰσι προωρισμέναι ἵνα ἐνεργήσωσιν κατὰ τὴν δυτικὴν γραμμὴν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 25/4. — Ἐν κυρίῳ αὐτῶν ἄρθρῳ οἱ χθεςινοὶ «Καιροὶ» θεωροῦσι τὴν εἰρήνην ὡς λίαν ἀπεσπῶσαν· ἐρωτῶσι δὲ ἐὰν ἡ Εὐρώπη εἶναι ἀνίκανος νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, καὶ ἂν δὲν θὰ ἐξεύρῃ αὐτὴ μέσον ἐπεμβάσεως ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 25/4. — Μέγας δισταγμὸς ἐπικρατεῖ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς τῆς Σερβίας ἐν τῷ ἐνεστώτι πολέμῳ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 25/4. — Ὁ Τσάρεβιτς (δοῦξ διάδοχος τῆς Ρωσίας) εἶναι ἀδιάθετος.

ΡΩΜΗ 25/4. — Ὁ πάπας ἔχει τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀδρανεῖς. Ἀναμένεται ὡς προσεχὲς τὸ τέλος αὐτοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 25/4. — Αἱ πρωῖναι ἐφημερίδες τῆς σήμερον κλαίουσιν τὸν θάνατον τοῦ Θεέρσου ὡς δημόσιον συμφορᾶν. Πολλοὶ ὑποδεικνύουσιν ὡς διάδοχον αὐτοῦ τὸν κ. Γρένυ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ ἐπίσημον ρωσικὸν δελτίον οἱ τὴν 22 φθίνοντος ἐξ ἐφόδου ἀλώσαντες τὴν Λόφτσαν Ρῶσοι στρατηγοὶ ἦσαν ὁ πρίγκιψ Ἰμριτίνσκις καὶ ὁ Σκοβέλεφ (υἱός).

— Χθὲς μ. μ. προεκηρύχθη ἐν Πρεβέζῃ ὁ στρατιωτικὸς νόμος, οὐδεμιᾶς εἰς τὸ μέτρον τοῦτο δοθείσης ἀφορμῆς· ἀμέσως δ' ἤρξαντο κατ' οἶκον ἐρευνᾶν εἰς οὐδεμίαν μὲν ἀπολήξασαι ἀνακάλυψιν, ἀλλ' ἐμβαλοῦσαι τὸν πανικὸν εἰς τοὺς κατοίκους.

— Χθὲς κατελθὼν ἐκ Τατόου ὁ βασιλεὺς διημέρευσεν ἐνταῦθα.

— Ἡ διάβασις τῶν Ρωμούνων εἰς Βουλγαρίαν ἐγένετο τὴν νύκτα τῆς 12)24 πρὸς τὴν 13)25 αὐγούστου διὰ τῆς ἐν Κοραβίᾳ ζευθείσης γεφυρᾶς ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς μελετωμένης ταύτης διαβάσεως ἀπεστάλη ἐκ Βιδινίου σῶμα ἐξακισχιλίων ἀνδρῶν πρὸς ἀπόκρουσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἐματαιώθη, διότι λίαν βραδέως ἐφθάσε καὶ οὕτως ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ ἀπρακτον. Ἡ διάβασις τοῦ ρωμουνικοῦ στρατοῦ ἐγένετο παρισταμένου τοῦ ἡγεμόνος Κάρολου μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Βρατιάνου. Ὁ συνταγματάρχης Καταρτζῆς ἀπεστάλη εἰς Βελιγράδιον, ὅπως ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως.

— Ὁ ἐν Γαλαζίῳ ἀνταποκριτὴς τῆς βιενναίας «Πολιτικῆς Ἀλληλογραφίας» ἐπιστέλλει ἀπὸ 13)25 αὐγούστου τὰ ἐξῆς περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ πολέμου συμβάντων.

«Ἡ ἐκ μέρους τῶν Τούρκων ἐπίθεσις ἤρξατο διὰ τῆς οὐλοῦς ἀπροσδοκήτου· ἡ κατὰ τῶν στενοποριῶν τῆς Σίπκας προσβολὴ αὐτῶν ἦν ὅλως ἀπίθανος καὶ ἐκ προοιμίων ἠδύνατό τις νὰ προῖδῃ τὴν ἀποτυχίαν. Ἡ ἐφοδος ἐγένετο ὑπὸ διαφόρων ἀλληλοδιαδόχως ἀποσπασμάτων· ἐπωφελοῦμενοι οἱ Τούρκοι τοῦ παρακειμένου ταῖς στενοπορίαις δάτους προσέβαλον τοὺς Ρῶσους προβαίνοντες ἀκροβολιστικῶς κατὰ μικρὰ ἀποσπάσματα. Δέκα ἀλληλοδιαδόχως ἐφοδοὶ ἐγένοντο ἐκ μέρους τῶν ἀμυβαίως ἀλλήλας διαδεχομένων τουρκικῶν φαλάγγων· οἱ Ρῶσοι ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσιν ἐπικουρίαν ἐκ Τυρνόβου, αἰτινες καὶ ἀμέσως ἀπεστάλησαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ραδέσκη. Πρὶν ἢ ὅμως ἀφικθῶσιν αἱ ἐπικουρίαι οἱ Τούρκοι ἐπεχείρησαν νέαν ἐφοδὸν, ἣτις ἀπεκρούσθη, φονευθέντων 2000—3000 στρατιωτῶν· ἀμφότεροι οἱ διαμαχόμενοι στρατοὶ ἐπεδείξαντο ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν παραδειγματικήν. Ὁ στρατὸς τῶν τούρκων συνίστατο κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν ἐξ Ἀλβανίας στρατιωτῶν τῶν ἐν τῷ κατὰ τῶν Μαυροβουνιωτῶν ὀρειῷ πολέμῳ ἐγκυμνασθέντων· ὁ ρωσικὸς στρατὸς συνίστατο ἐξ ἐνὸς συντάγματος ἀκροβολιστῶν, τριῶν ταγμάτων πεζικοῦ, τεσσάρων σιπινῶν κοζάκων, οἵτινες ἐμάχοντο πεζοί, καὶ ὀκτὼ κωνοιστοιχιῶν. Ἡ ἐπιμονὴ μετ' ἧς ἐγένετο ἡ προσβολὴ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Τούρκοι θεωροῦσιν ὡς σπουδαίαν τὴν ἄλωσιν τῶν στενοποριῶν τῆς Σίπκας καὶ ὅτι ὁ Σουλεϊμάν πασᾶς δὲν διανοεῖται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐν τῷ κέντρῳ στρατοπέδουσιν αὐτοῦ. Ἡ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διαθυλληθεῖσα εἰδήσις περὶ τῆς ἐνώσεως τοῦ στρατοῦ τοῦ Σουλεϊμάν πασᾶ καὶ τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ ἀπεδείχθη ὅλως ψευδής· τοσοῦτον δὲ ἀντιφατικὰ εἰσι τὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφήματα, ὥστε ἐκ τῆς ἀντιπαροβολῆς μόνον αὐτῶν δύναται τις νὰ ἐξελέγῃ τὸ ψευδὲς καὶ ἀνυπόστατον τῶν διαδιβαζομένων εἰδήσεων. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὁ ἐν Σούμλα στρατὸς δὲν ἔχει ἰκανὰς δυνάμεις, ὅπως ἐπιχειρήσῃ ἐπιθετικὴν πορείαν κατὰ τῶν ρώσων καὶ διὰ τοῦτο ἀνέλαβον ὁ Ὄσμάν καὶ ὁ Σουλεϊμάν πασᾶς τὴν κατὰ τῆς Σίπκας ἐφοδὸν καὶ τὴν ἐκ Λοβάτς κατὰ τοῦ Σέλβι πορείαν. Ἐὰν ἡ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσις τῶν στενῶν τῆς Σίπκας ἐπετύγχανεν, ὁ Ὄσμάν πασᾶς θὰ ἐγκατελείπει τὴν Πλευρὰν καὶ θὰ ὑποχωρῆ πρὸς μεσημβρίαν, ἵνα ἐνωθῇ μετὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ Σουλεϊμάν πασᾶ· ἤδη οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ πράξῃ ἢ νὰ περιμείνῃ ἐν Πλευρᾷ τὴν προσβολὴν τῶν Ρώσων. Ἀπᾶσαι αἱ στρατιωτικαὶ ἐνεργεῖαι αἱ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐπιχειρηθεῖσαι ἐγένοντο κατόπιν τοῦ δέοντος. Ἐὰν πρὸ δυο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἐλάμβανον οὗτοι θέσιν ἐπιθετικὴν κατὰ τῶν Ρώσων ἠδύνατο νὰ ἔχωσι πιθανότητα ἐπιτυχίας. Οἱ Ρῶσοι ἐμισχύθησαν τελευταῖον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐξ ὅλων τῶν μερῶν δύναται ν' ἀντιμετωπίσωσι τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ λάβωσι καὶ ἐπιθετικὴν ἐπὶ τὰ

